

Dosarul nr. 2ra-1968/19

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) E. Buzu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, M. Guzun, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Chicu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Societății de
Asigurări „Acord Grup” Societate pe Acțiuni împotriva lui Andrei Chicu cu privire
la încasarea în ordine de regres a sumei despăgubirii de asigurare, a dobânzii de
întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 mai 2017, Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, reprezentată de
avocatul Natalia Vladimirov, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva lui Andrei Chicu cu privire la încasarea în ordine de regres a sumei
despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 26 martie 2018, în cadrul ședinței de judecată (f.d. 74-74, 79), Societatea
de Asigurări „Acord Grup” SA, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a
depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea în ordine
de regres a sumei de 40 532,50 de lei cu titlu de prejudiciu material, a dobânzii de
întârziere pentru perioada 25 aprilie 2016 - 26 martie 2018 în sumă de 13 915,42
de lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea
acțiunii în sumă de 1 634 de lei și de asistență juridică în sumă de 3 500 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 11 octombrie 2015, în mun. Chișinău,
intersecția str. Hristo Botev - bd. Dacia, s-a produs accidentul rutier, în care a fost
implicat autovehiculul de model Seat Toledo cu n/î xxxxx, condus de Andrei
Chicu și automobilul de model Chevrolet Captiva cu n/î xxxxx.

În rezultatul accidentului rutier, a fost parțial deteriorat automobilul de model
Chevrolet Captiva cu n/î xxxx proprietarului acestuia - Crivoi Oleg, fiindu-i cauzat
prejudiciu material în sumă de 40 532,50 de lei.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție a agentului constator
nr. MAI03189330 din 11 octombrie 2015, Andrei Chicu a fost recunoscut vinovat
de producerea accidentului rutier.

La momentul accidentului rutier, răspunderea civilă pentru pagubele produse automobilului de model Chevrolet Captiva cu n/î xxxxx, a fost acoperită prin polița de asigurare facultativă CASCO nr. 02.04.86CBR/12, valabilă din 1 aprilie 2015 până la 25 februarie 2016.

Persoana păgubită, în conformitate cu prevederile Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, s-a adresat la Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA pentru constatarea pagubelor și achitarea despăgubirilor de asigurare.

Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA a deschis dosar de daune, a examinat autovehiculul avariat și a achitat în beneficiul persoanei păgubite despăgubirea de asigurare în mărime de 40 532,50 de lei.

Astfel, în motivarea acțiunii, s-a menționat că în conformitate cu art. 15 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

Conform art. 29 lit. f) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

La 22 martie 2016, pârâtului i-a fost expediată reclamația privind restituirea sumei de 40 532,50 de lei, care a fost recepționată la 14 aprilie 2016, dar care a rămas fără răspuns.

Totodată, s-a indicat că, în legătură cu neexecutarea obligației, pârâtul este în întârziere din 25 aprilie 2016 și, pentru perioada 25 aprilie 2016 - 26 martie 2018, de la el urmează a fi încasată dobânda de întârziere în sumă de 13 915,42 de lei.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA împotriva lui Andrei Chicu.

S-a încasat de la Andrei Chicu în beneficiul Societății de Asigurări „Acord Grup” SA suma în mărime de 21 026 de lei, cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată, constituite din: suma în mărime de 630,78 de lei, cu titlu de taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii, suma în mărime de 2 100 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei tehnice, suma în mărime de 400 lei, cu titlu de cheltuieli pentru transport și suma în mărime de 3 500 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

La 10 ianuarie 2019, Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Natalia Vladimirov, în interesele Societății de Asigurări „Acord Grup” SA.

S-a casat hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central, în partea încasării prejudiciului material și în partea încasării cheltuielilor pentru taxa de stat, fiind emisă în această parte o hotărâre nouă, prin care:

S-a încasat de la Andrei Chicu în beneficiul Societății de Asigurări „Acord Grup” SA prejudiciul material în valoare de 40 532,50 de lei și cheltuielile legate cu achitarea taxei de stat, proporțional pretențiilor admise, în sumă de 1 216 lei.

În rest hotărîrea s-a menținut.

S-a încasat de la Andrei Chicu în beneficiul Societății de Asigurări „Acord Grup” SA cheltuielile legate cu achitarea taxei de stat în apel, proporțional pretențiilor admise, în sumă de 556,48 de lei.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a conchis că este greșită soluția primei instanțe în partea respingerii încasării prejudiciului material în mărime de 19 506,50 lei.

Astfel, a reținut că în cazul din speță sunt aplicabile atât prevederile prevederilor art. 23 alin. (1) lit. a) și (2) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, cât și prevederile pct. 4.1 lit. a) din Regulamentul cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule anexă la Hotărîrea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 13/1 din 3 aprilie 2008, și în temeiul acestora urmează a fi reparat prejudiciul material în mărime de 40 532,50 de lei.

A menționat că automobilul de model Chevrolet Captiva cu n/î xxxxx a fost fabricat în anul 2012, iar accidentul rutier s-a produs la 11 octombrie 2015, adică nu au expirat 3 ani, fiind aplicabil art. 23 alin. (9) lit. a) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, adică despăgubirea pentru distrugerea autovehiculului nu poate depăși valoarea pagubei real suportate. Astfel că, decizia Societății de Asigurări „Acord Grup” SA de a achita suma pentru repararea automobilului în mărime de 40 532,50 de lei este întemeiată.

Cu referire la respingerea pretenției privind încasarea sumei de 13 915,42 lei, cu titlu de dobîndă de întîrziere, calculată pentru perioada 25.04.2016 - 26.03.2018 inclusiv, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a respins-o, or art. 619 din Codul civil la care face trimitere Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA de încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 13 915,42 de lei se referă la obligațiile pecuniare ce rezultă din neîndeplinirea obligațiilor contractuale.

Corespunzător, cu referire la pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 500 lei, a reținut că prima instanța corect a dispus încasarea sumei date, or la caz, societatea reclamantă, pentru a-și apăra drepturile procedurale, a fost asistată în proces de avocat, cu care a încheiat un contract de asistență juridică și pentru serviciile căruia a suportat cheltuieli în sumă de 3500 lei, ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 59365 din 13 noiembrie 2017.

A menționat că, deoarece prima instanță eronat a dispus respingerea în parte a încasării prejudiciului material în mărimea solicitată, urmînd a fi încasat din contul lui Chicu Andrei suma de 40 532,50 lei, de la Andrei Chicu urmează a fi încasată suma de 1 216 lei ($40\,532,50 \times 3\% = 1\,216$ lei) cu titlu de taxă de stat, proporțional

pretențiilor admise, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în prima instanță.

De asemenea, la depunerea cererii de apel pentru contestarea hotărârii primei instanțe, apelantul a achitat taxa de stat în mărime de 752 de lei, reieșind din suma pretențiilor respinse cu caracter patrimonial în valoare de 33 421,92 lei, calculată după formula: $(40\ 532,50 \text{ lei} + 13\ 915,42 \text{ lei}) = 54\ 447,92 \text{ lei} - 21\ 026 \text{ lei} = 33\ 421,92 \times 3\% = 1\ 003 \times 75\% = 752 \text{ lei}$.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată constituite din suma în mărime de 2 100 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei tehnice și suma în mărime de 400 lei cu titlu de cheltuieli pentru transport, a conchis că soluția primei instanțe în această parte este justă, motiv din care urmează a fi menținută.

Instanța de apel a constatat că urmează de încasat de la Chicu Andrei proporțional părții admise din pretențiile formulate de Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, suma de 556,48 de lei cu titlu de taxă de stat achitată de apelant la depunerea cererii de apel.

La 19 august 2019, Andrei Chicu a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, pe motiv că au fost încălcate esențial și interpretate eronat normele de drept material și procedural.

A indicat că instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, într-un mod superficial a judecat litigiul, fapt ce contravine art. 373 din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța de apel a examinat cauza în ordine de apel cu încălcarea normelor de drept procedural, inclusiv cele prevăzute de art. 130 din Codul de procedură civilă, fără o examinare bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor.

Consideră că prima instanță corect a admis în parte acțiunea și a încasat suma de 21 026 de lei, iar diferența de 19 506,50 de lei, pe care intimatul a achitat-o lui Oleg Crivoi, constituie o supraplată nejustificată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 2 iulie 2019, iar recursul a fost declarat la 19 august 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 10 septembrie 2019 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Andrei Chicu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința din 7 octombrie 2019, Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a solicitat ca recursul depus de Andrei Chicu să fie declarat inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Andrei Chicu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Andrei Chicu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari